

nærmeste Fremtid vil komme i økonomiske Vanskeligheder. Nu er der siden da forløbet over en Maaned, og i al den Tid er kun een af de 8 kommet i Vanskeligheder; denne ene har laant sig frem og maa i den Anledning paalægge sine Medlemmer meget tunge Byrder i indeværende Aar. Ingen andre Vanskeligheder er opstaaet, men med det for Øje, at saadanne muligt kan komme, vil man nu her give Ministeren 400 000 Kr. i Lommen til at uddele, ikke som Laan, men som Tilskud. Hvilke Stemninger tror det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og den højtærede Minister, at det vil vække blandt de Arbejdsmænd, som nu ekstraordinært skal bidrage med nogle og tredive Kroner til deres Arbejdsløshedskasse i indeværende Aar for at faa afdraget det Laan, som denne Kasse har maattet tilvejebringe, og som jo ikke fra nogen Side er søgt erstattet med direkte Tilskud, ej heller fra den højtærede Ministers Side, hvad jeg ikke mener i øvrigt, at man bør dadle ham for?

Derfor siger vi: Der maa være Flod i den Kasse, hvoraf man saadan paa Forhaand tager 400 000 Kr. og reserverer dem til et bestemt Formaal uden overhovedet at vide, om der bliver Brug for Pengene. Og der maa være en særlig Betalingsvne, Evne til at støtte i det danske Styre for Tiden, naar man finder, at man nu bør gaa bort fra de Veje, ad hvilke man tidligere har hjulpet nødlidende Arbejdsløshedskasser, og gaa over til at yde dem direkte Tilskud. Jeg tror, man i vide Kredse vil vide at værdsætte det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Virksomhed paa dette Omraade.

Og hvad nu de 7 000 angaar, som har opbrugt al Adgang til Arbejdsløshedsunderstøttelse, ja, saa siger det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at for disse Personer har Venstre ingen Sympati. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mener dermed. Vi har dyb Medfølelse med de Personer, for saa vidt de virkelig er kommet ud i denne Vanskelighed uden egen Skyld; men vi mener, at i det Øjeblik disse Personer har udtømt den Hjælp, som de paa den bestaaende Lovgivnings Grund og paa Forsikringsgrundlaget har kunnet opnaa, saa maa vi ud fra en helt anden Opfattelse af deres Situation — en Opfattelse, der navnlig maa finde sit Udtryk i, at de Forhold, hvorunder de lever, og de Grunde, som har foranlediget deres Vanskeligheder, tages op til Overvejelse —, saa maa vi, siger jeg, paa et saadant helt andet Grundlag tage Spørgsmaalet op, i hvilket Omfang disse Personer bør hjælpes, hvilke der bør hjælpes, og hvilke der ikke er Anledning til at støtte.

Hvad jeg her tænker paa, er der ikke for den højtærede Minister den fjerneste Tvivl om; det er Hjælpekasselovgivningen. Disse Mennesker er ikke fuldstændig forladt her i Landet, saaledes at der overhovedet ikke for dem aabnes nogen Mulighed for at blive hjulpet uden ved Henvendelse til Fattigvæsenet. De har jo Hjælpekasserne, og viser det sig, at Hjælpekasserne efter Undersøgelse af de enkeltes Forhold finder, at de bør støttes, staar Vejen til Hjælpekasserne aaben. I denne Forbindelse maa hele dette Spørgsmaal overvejes, men det henhører jo ikke under Socialministeren, men under Indenrigsministeren. Det er altsaa med ham, Forhandlingerne maa føres.

Den højtærede Minister har søgt efter et positivt Forslag til Støtte for disse 7 000. Den højtærede Minister vil finde det, som dertil er fornødent, i Hjælpekasseloven, og det, som Rigsdagen i denne Forbindelse faar at beskæftige sig med, er til syvende og sidst kun Tilvejebringelse af det dertil fornødne Beløb. Det er i første Række lagt i Kommunens Haand og kun i anden Række i Statens Haand, nemlig med Hensyn til Maksimumsrefusionen. Og et Forslag til Behandling af dette Spørgsmaal ligger for Tiden til det høje Tings Overvejelse, for ganske nyligt fremsat af den højtærede Minister.

Naar jeg har hævdet, at man ved et Forslag som det, der stilles i Ændringsforslaget § 2, rokker ved det forsikringsmæssige Grundlag for Arbejdsløshedslovgivningen, siger det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at det er aldeles ikke Tilfældet, for naar den midlertidige Hjælp ophører, saa snart de vedkommende Personer kan vende tilbage paa den vedtægtsmæssige Hjælp, saa er hele det forsikringsmæssige Princip efter det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Mening derigennem bjærget. Ja, det ærede Medlem har, som jeg har sagt, i stigende Grad vanskeligt ved at sætte sig ind i andres Tankegang. Derimod har det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen særdeles vel forstaaet, hvad det drejer sig om. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen siger, at Kasserne gennem Ændringer i deres Vedtægter igennem Tiderne har bestrebt sig for at yde deres Medlemmer Hjælp længst muligt i Arbejdsløshedstider, og det mener det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at de ogsaa fremdeles vil gøre, medens jeg er af den Opfattelse, at hvis man paa en Kriselovgivning som den, der er fastlagt i Arbejdsløshedslovens Afsnit III, aabner Adgang til at yde de Personer, der er paa fortsat Hjælp, denne i ubegrænset Tid, vil Arbejdsløshedskassernes